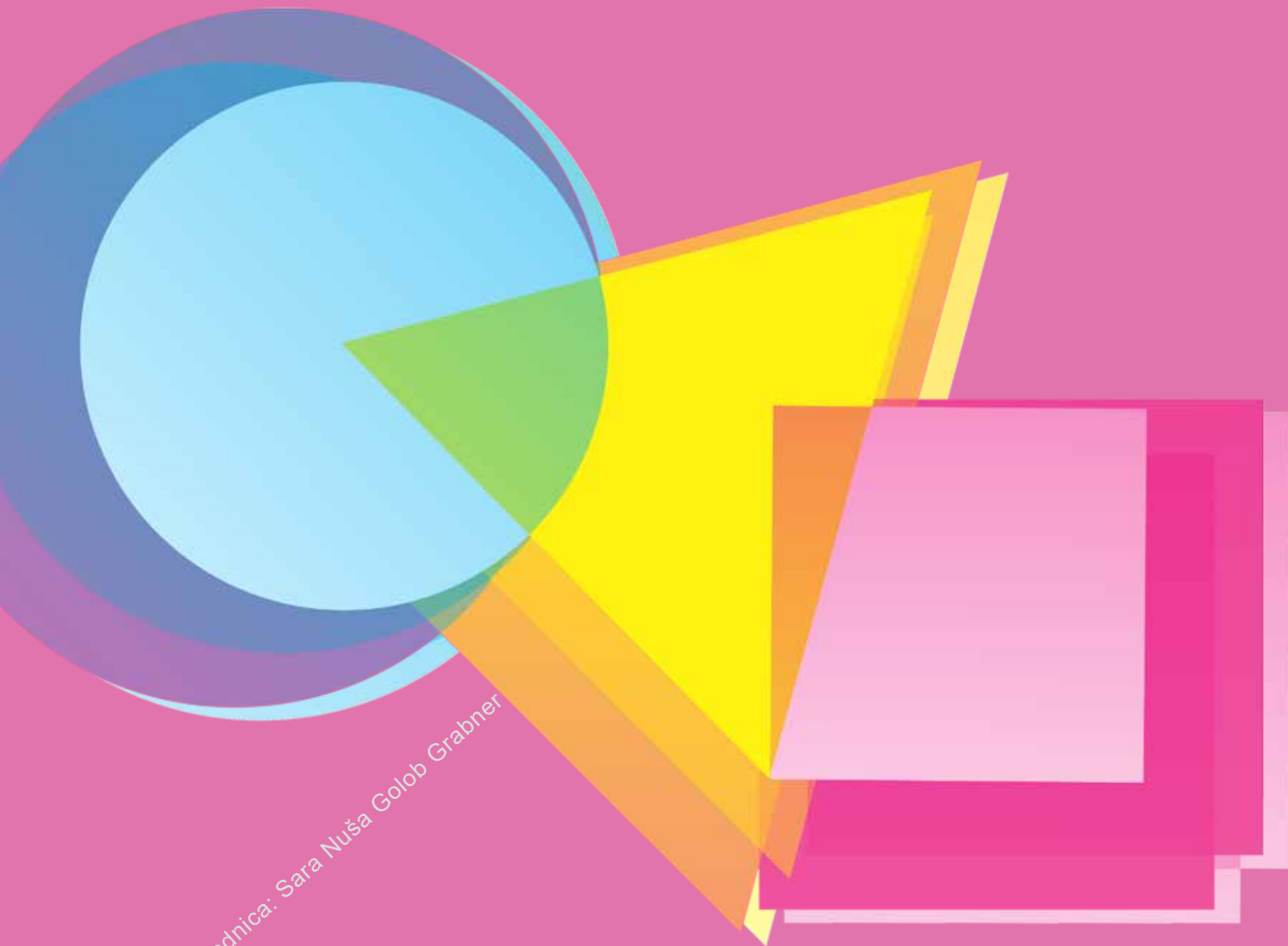

MAJHNI PREMIIKI

- IZMENJALNA RAZSTAVA S HDLU RIJEKA

Urednica: Sara Nuša Golob Grabner

Galerija DLUM,
Židovska ul. 10, Maribor, 3. 2.–27. 2. 2026

A V T O R J I D E L N A R A Z S T A V I :

IVNA BRUCK, LEA ČEČ, ANA
GRUBIĆ, CARRY-LEE HENT,
JADRANKA HODANIĆ,
SILVANA KONJEVODA,
NINA LEKIĆ, TATJANA
MASTERL, IVO MATOŠIĆ,
TEA PAŠKOV VUKOJEVIĆ,
DAJANA RADOŠ, SILVIJA
SIKAVICA, DAMIR ŠEGOTA,
MILJENKA ŠEPIĆ, CELESTINA
VIČEVIĆ, NEVENA ŽIVIĆ,
ISTOG DUŠKO ŽORŽ.

MAJHNI PREMIIKI

- IZMENJALNA RAZSTAVA S HDLU RIJEKA

Izmenjalna razstava s Hrvaškim društvom likovnih umetnikov Reka je nastala prek odprtega poziva in kuriranega izbora razstavljenih del. V procesu izbora se je izoblikovala jasna rdeča nit oz. celostna pripoved, ki vzdrži navkljub širokemu spektru likovnih medijev, tehnik in konceptov. Umetniki večinsko izkazujejo ustvarjanje na stiku abstrahiranja in nadrealizma in s subtilnimi posegi v material dosegajo velike rezultate, naj gre za detajlirajo konstruiranje ali bolj impulzivno, gestikularno ustvarjanje. Hrvaški umetniki se na razstavi predstavljajo kot zelo močno odzivni na impulze okolja, aktivno vpeti v prostor in čas. Vendarle ne gre za neposredno angažirano umetnost, temveč za umetnost, ki se prične pri introspekciji in šele nato obrne pogled navzven, umetnost, ki ne kriči, ampak se mirno pogovarja, opazuje in motri tudi

samo sebe. Prevladuje osredotočenost na zmožnost materialne komunikacije, pomen uporabljenih tehnik, ki se popolnoma skladajo z ustvarjanjem želenega sporočila. Razstava deluje prek haptičnosti, sinestezije in stika med redukcijo ter preseganjem esencionalnega. Glavni konceptualni poudarki temeljijo na intimi, psihologiji, odnosih in motrenju življenjskega okolja, ki reflektira stanje človeka in družbe. Jedrnatost je prek tehnične dovršenosti uspešno razslojena in vabi k interpretaciji ter refleksiji. Opazujemo umetnost, ki spodbuja, da za zunanje premike začnemo pri sebi, neutrudno preizprašujemo potek in posledice časa v katerem živimo in se za razumevanje vedno znova vračamo k osnovnim gradnikom, da dosežemo jasna in pronicljiva sporočila.

Sara Nuša Golob Grabner

IVNA BRUCK

KARTOGRAFIJA ZAVESTI

Kartografija zavesti se nanaša na proces kartiranja notranjih stanj s pomočjo črt in gest. Dela beležijo mentalne, čustvene in intuitivne poti, ki se pojavijo v procesu avtomatizma in svobodnega izražanja. Črta postane sredstvo za orientacijo v nedoločenem prostoru

zavesti, ki beleži sledi gibanja, prekinitve in prekrivanja, brez jasnega začetka ali konca. Skozi abstraktni izraz umetnica raziskuje notranje mentalne procese in čustvene tokove. Zanima jo prostor med redom in kaosom, kjer se pojavi misel, spreminja in pušča sled.

Kartografija zavesti, 2025, tuš, papir, 76 × 114 cm

MEDITACIJE O NARAVI IN ČASU – LJUBEZEN

V svojem izražanju umetnica raziskuje psihološka stanja, čustva in vtise, ki jih človek doživlja v vsakdanjem življenju. Njena dela so intimna; žene jo želja po izrazu, povezovanju, igri. Ustvarjalni proces ima več medsebojno prepletenih faz: od prvotnega impulza, miselnega oblikovanja podobe, do intimnega dela, ki je v bistvu

igra s samim sabo, in poskus povezovanja z drugimi. Vodilno je vprašanje – kaj lahko dam? Ali lahko nudim tolažbo ali lahko dam ljudem spodbudo, da se izrazijo, da se zabavajo? V ta namen umetnica uporablja različne medije, odvisno od tega, kaj želi doseči in kakšno sporočilo želi posredovati.

Meditacije o naravi in času – Ljubezen, 2025, akril, platno, 80 × 100 cm

ANA GRUBIĆ

DRUGO ŽIVLJENJE, POVEZAVE

Kot interdisciplinarna umetnica Ana Grubić raziskuje zapleteno razmerje med naravo in urbanim prostorom skozi instalacije, objekte in slike. Navdih črpa iz sprehodov po mestu, kjer je začela opazovati odpornost rastlin, ki uspevajo v nepričakovanih urbanih okoljih – v kanalizacijskih jaških, na stebrih in okoli odtokov. V svojem delu združuje fotografije, ki jih je posnela, natisnila ali kako drugače prenesla na platno, z različnimi nitmi, volno in zavrženimi predmeti, da ustvari tisto, kar sama imenuje »majhne slike odpornosti«.

Vsako delo združuje vitalnost narave z ostrino urbanega življenja. Ponavljajoča se zelena barva simbolizira trajno energijo narave, ki deluje v večnih ciklih, pogosto skrita med betonom in jeklom. Njeno delo želi poudariti odpornost, inteligenco in vzdržljivost narave ter gledalce spomniti, da narava vztraja tudi takrat, ko jo mi, arhitekti urbanih prostorov, zanemarjamo. S temi deli vabi k dialogu o sobivanju in nujnosti priznavanja naravnega sveta v naših urbanih okoljih.

Drugo življenje, 2025, kombinirana tehnika, til, volna, akril,
40 × 100 cm

Majhni premiki

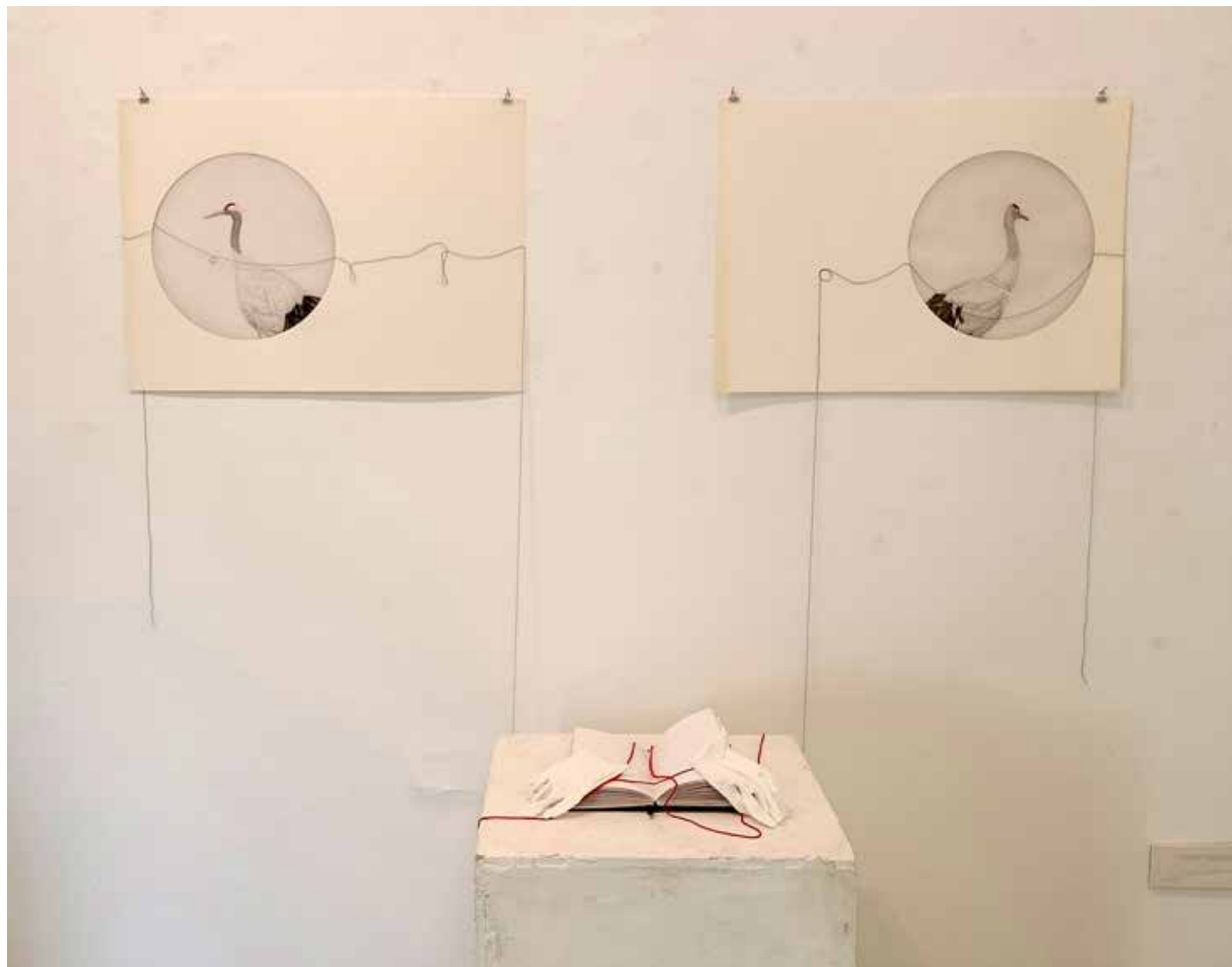
Povezave, 2025, kombinirana tehnika, til, volna, akril, blazina, print,
120 × 77 cm

CARRY-LEE HENT

ISKANJE MODRE NITI + ŽERJAVOV DNEVNIK ... POVEZOVANJE ...

V svojih delih, ki so na različne načine navdihnjena z Daljnim vzhodom, umetnik raziskuje iskanje svobode prek študij daljnovzhodnega mita o rdeči niti. Teorija rdeče niti, znana tudi kot rdeča nit usode, je vzhodnoazijsko prepričanje, da nevidna rdeča nit povezuje tiste, ki so usojeni, da se srečajo, in simbolizira

ljubezen in usodo. Umetnik kot simbolne nosilke tega iskanja uporablja ptice, saj s svojim letom predstavljajo možnost brezmejnne svobode. Svoboda, ki jo raziskuje, ni specifična, zato umetnik vsakemu gledalcu prepušča, da sam odloči, kakšna vrsta svobode je upodobljena.

Iskanje modre niti + Žerjavov dnevnik ... Povezovanje ..., 2025, instalacija z risbo in volneno nitjo, diptih, vsak element 50 × 70 cm in skicirka A5 format

JADRANKA HODANIĆ

POT DO MORJA

Pot do morja je slika dneva na otoku. Rumena pokrajina vodi do morja, v daljavi pa belo obalo preganjajo sunki vetra. V pokrajini so razpoznavni detajli hiš in vegetacije. Pot do morja se pojavi v zelenem pravokotniku na levi strani slike. Je ukrivljena, s stopnicami, v daljavi

pa je vidno zelenje in nebo, prekrito z oblaki. Skrivni, skriti prehod do obale. Prikazana pokrajina je fragmentarna, haptična, snovna. Prikazana v obliki skorajda informelne sestavljanke izmuzljivega spomina, ki ga dopolnjujemo z asociacijami in subjektivnimi inserti.

Pot do morja, 2026, akril, platno, 76 × 102 × 4 cm

SILVANA KONJEVODA

COLORS OF ISTRIA

Delo je del umetničinega najnovejšega cikla na temo istrske pokrajine. Kombinacija materialov, njihovo prelivanje in dopolnjevanje, pred nami izrišeta čutni vtis Istre. Delo komunicira o izluščenih zaznavah, ki dosežejo sintezo v obliki intuitivnega

kolaža. V njem je aludirano morje, zemlja, pesek, zelenje, kamen ..., zdi se, da prek nakazovanja posnemanja materialov začutimo zrak in atmosfero celotne istrske pokrajine. Umetnica z redukcijo uspešno dosega celostni zajem človeškega senzibilnega odziva na okolje.

Colors of Istria, 2024, kombinirana tehnika,
akril, platno, mavec, 100 × 70 cm

NINA LEKIĆ

N 45° 22.280'

V tem delu linija deluje kot temeljni nosilec prostorske napetosti. Zmanjšani jekleni profili ne ustvarjajo prostornine, ampak oblikujejo prostor s pomočjo natančno določenih razmerij med maso in praznino. Odsotnost postane enako učinkovita kot materialnost,

medtem ko svetloba in senca dodatno opredeljujeta strukturo, odvisno od gibanja gledalca. Subtilne barvne spremembe prinašajo ritem v strogo nadzorovano linearno kompozicijo. To vzpostavlja ravnotežje med racionalno konstrukcijo in čutnim doživetjem.

N 45°22.280', 2024, jeklo, akril,
172 × 165 × 75 cm

TATJANA MASTERL

Z DRUGE STRANI 6

Dela iz serije On the Other Hand postavljajo pod vprašaj različne estetike, principe in strukture vizualnih medijev ter odražajo notranje dožemanje, ki temelji na čutnih in nadčutnih vtisih. Opazovanje del z obeh strani govori o dualnosti vizualnega izraza

in simboliki prepletanja različnih materialnosti. Vizualno se vsebina z ene strani v neki obliki prekriva z drugo stranjo in spreminja svoj pomen. Obstoj obeh formalno različnih strani dela hkrati ustvarja enotno celoto novega izraznega trenutka, medtem ko krog nakazuje spremembo, čas in neskončnost.

Z druge strani 6, 2023, kombinirana tehnika, premer 105 cm

Majhni premiki

IVO MATOŠIĆ

TELEPHONE

Slika *Telephone* je navdihnjena s pesmijo *Telephone* angleško-francoske glasbenice Julia-Sophie iz njenega prvenca *Forgive Too Slow*. Na sliki so besedila pesmi, pod njimi pa je portret same Julia-Sophie. Skladba o hrepenjenju in dvomih znotraj odnosa se prelije

v likovno iteracijo močnih barv in kapljajočih besed, ki jočejo tudi oblikovno. Uporabljene barve nas lahko spomnijo na osvetljeno nočno mesto, v katerem se nahaja pripovedovalka, obenem pa sinestetično v obliko prevajajo izražena čustva. S tem je ulovljena esenca skladbe in vizualiziran občutek portretirane avtorice.

Telephone, 2025, akril, platno, 100 × 70 cm

TEA PAŠKOV VUKOJEVIĆ

UTOPIJA

Abstraktno-lirične slike, ki jih umetnica ustvarja od leta 2017, so najpogostejše izvedene v mešani tehniki, predvsem z akrilom, peskom in kolažem. Dela predstavljajo notranja čustvena stanja in raznolike atmosfere. Prevladujejo številne raznolike teksture, pogosto upodobljene v plitkem reliefu, ki kontrastirajo z nežnimi,

akvarelno prosojnimi ravninami. Ta kontrast ustvarja moč in izrazito ekspresivnost kompozicije. Cilj je z minimalno uporabo barv, predvsem bledih tonov, vzbuditi močna čustva, medtem ko teksturni elementi simbolizirajo brazgotine duše, ki jih potrpežljivo nabiramo skozi življenje v interakcijah z ljudmi in v različnih življenjskih situacijah.

Utopija, 2023, kombinirana tehnika,
70 × 100 cm

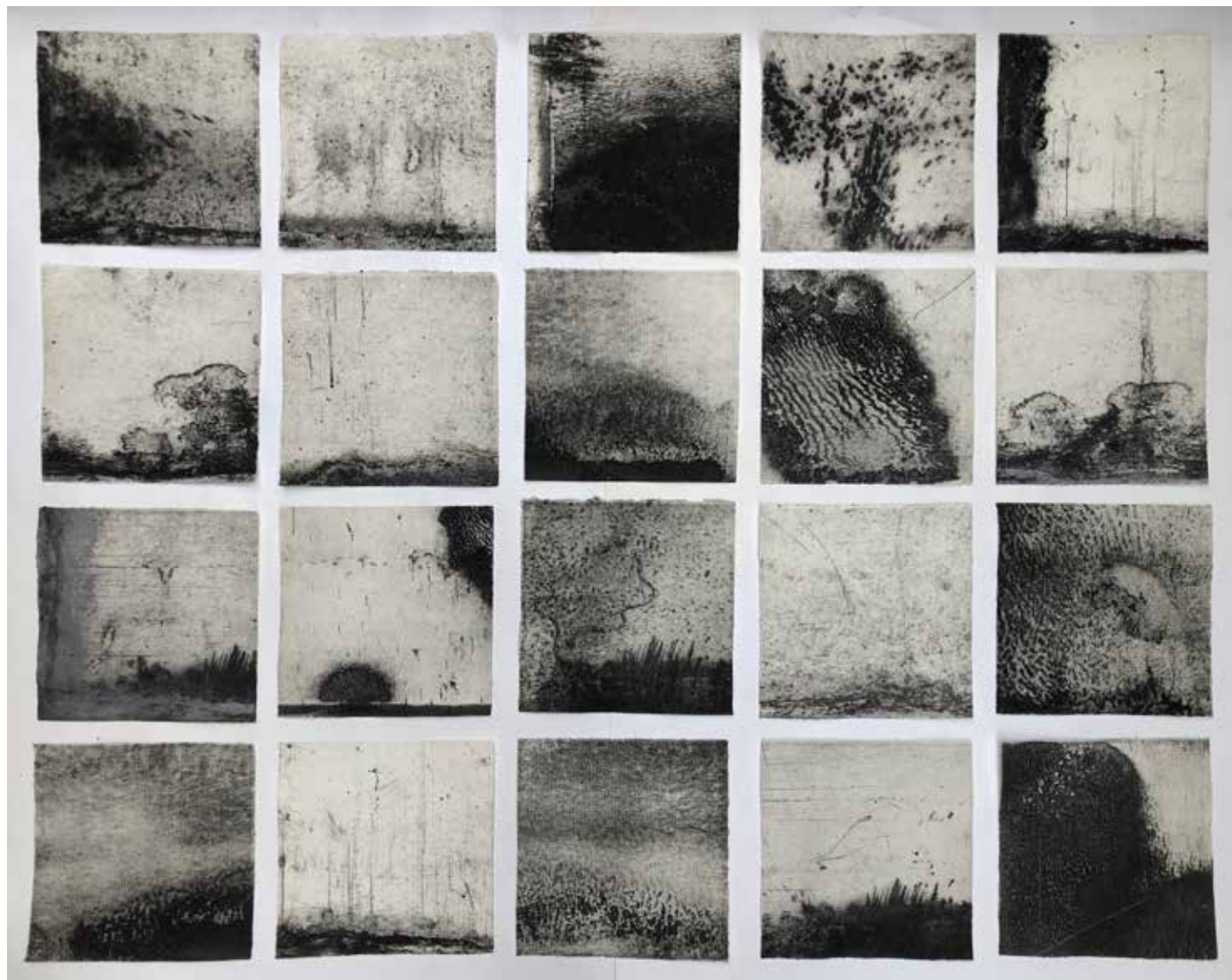
DAJANA RADOŠ

ZAPISI IZGUBLJENEGA

Zapisi izgubljenega so neposredno povezani s ciklom Balaževičeve plošče – Sledi časa, ki raziskuje estetiko naključnih vpisov na grafičnih ploščah, ki jih je umetnik Ivan Balažević podaril avtorici po treh desetletjih izpostavljenosti naravnim procesom razpadanja. V znak zahvale darovalcu ročno izdelana umetniška knjiga

nosi njegovo ime in služi kot primarni arhiv, ki dokumentira dejansko razporeditev plošč po 33 letih v ateljeju. Dokumentarni značaj knjige dopolnjuje serija Zapisi izgubljenega – 33 majhnih formatnih tiskov, v katerih avtor izolira mikrookvirje oksidacije in jih preoblikuje v asociativne pokrajine.

Zapisi izgubljenega, 2020, kombinirana tehnika, 33 grafik, 20 × 20 cm

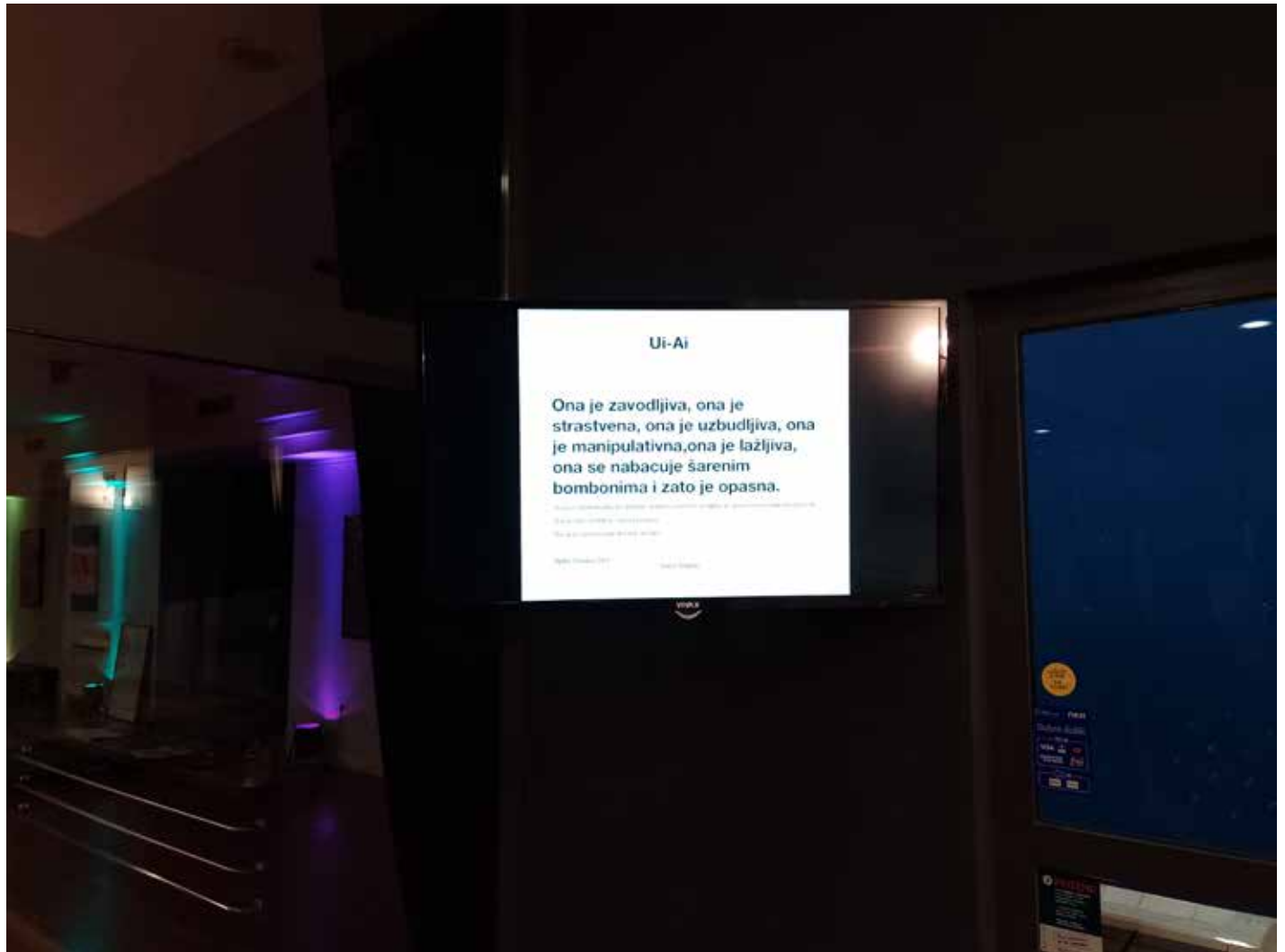

DAMIR ŠEGOTA

UI-AI

Delo je osebna refleksija o umetni inteligenci kot pojavu, njenem vplivu na družbeni kontekst in posameznika. Delo se nenehno razvija. Umetna inteligenca je v zapisu poosebljena, obravnavana kot človek, ki ima lastni um in sposobnosti, da zapelje in premami. Na ta način umetnik prek lirčno oblikovanega zapisa in tekstualne

umetnosti cilja k prepoznavi nevarnosti spajanja človeškega in umetelnega in naslavlja pasti novega materializma v sklopu umetne inteligence, ki jo vedno bolj vidimo kot osebnostni podaljšek, mislečo entiteto, ne le orodje.

Ui-Ai, nastajajoče od 2023, video zapisa.

MILJENKA ŠEPIĆ

TRAVNIK

Slika je ustvarjena na travniku v senci dreves. V procesu raziskave podobe umetnica uporablja kombinacijo treh barv – rumene, rdeče in modre – za ozadje in za upodabljanje barv svetlobe in sence. Vnaprej določi kombinacijo barv in format slike. Ritmično razporedi pet različnih vrst rastlin, ki rastejo na travniku, vsaka v

enem od petih vnaprej določenih odtenkov zelene barve. Podoba travnika prevzame kombinirano perspektivo in določeno mero popart oblikovanja, ki naravo spremeni v skupek ploskovitih podob in ujame esenco videnega namesto teženja k bolj realistični preslikavi, značilni za plein-air slikarstvo.

Travnik, 2015, akril, platno,
100 × 100 cm

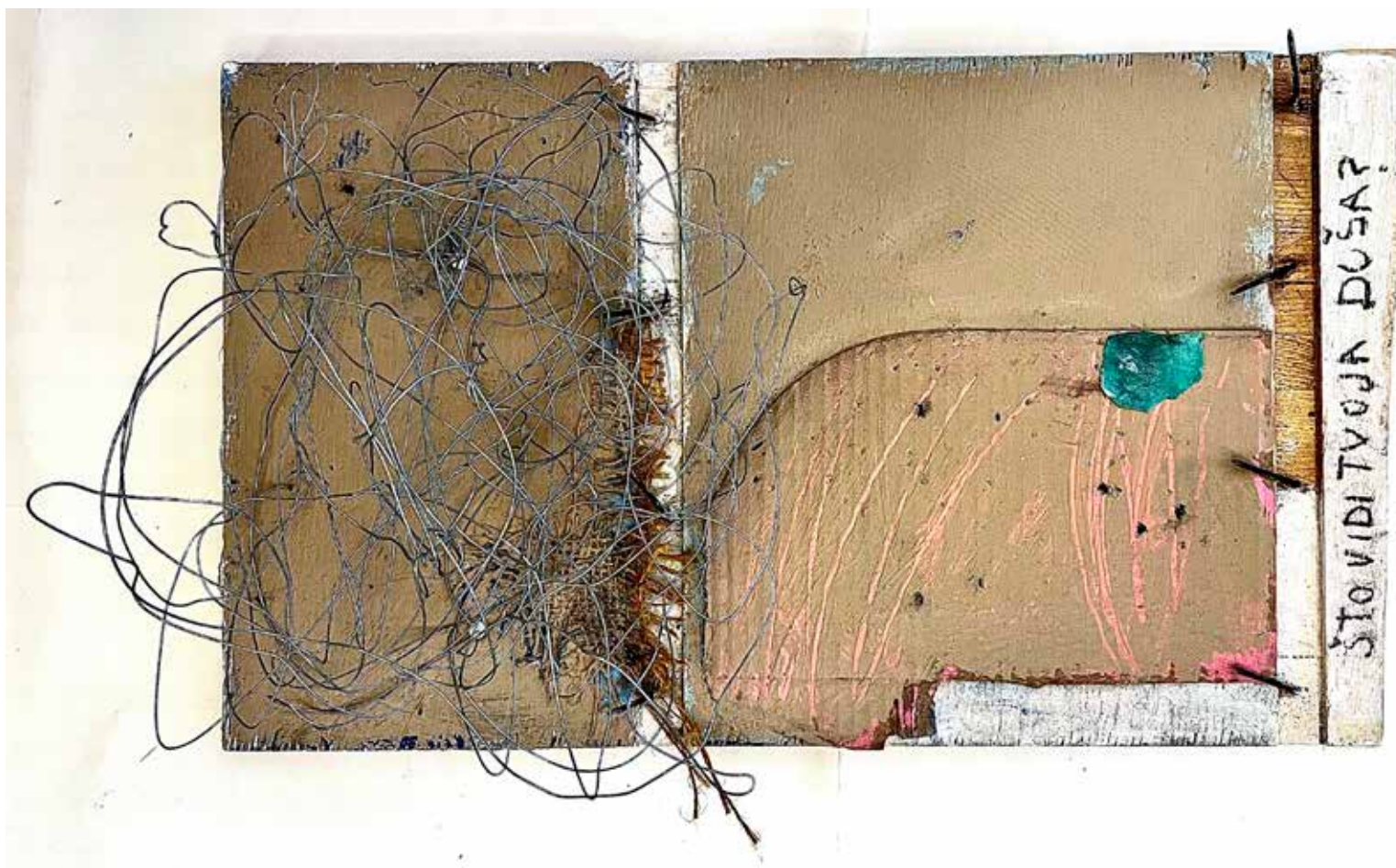
SILVIJA ŠIKAVICA

KAJ VIDI TVOJA DUŠA

Umetnična umetniška praksa temelji na raziskovanju sinergije med konvencionalnimi slikarskimi materiali in surovinami, kjer meja med površino in predmetom postane prelivajoča. S skrbno izbiro materialov na podlagi njihove teksture, trdnosti in naravne barve si prizadeva doseči enotnost, v kateri značaj materiala sam določa atmosfero vizualnega pripovedovanja.

Osrednji fokus njenega raziskovanja je krhkost človeškega notranjega sveta, zlasti mejni stanji identitete, kot sta demenca in procesi izgube spomina. Z ustvarjanjem taktilnih, večplastnih

površin gradi »vizualne arhive spomina«, ki gledalca vabijo, da se sooči s svojo intimnostjo in sencami pozabe. Ta pristop izhaja neposredno iz njenega dolgoletnega dela na področju ohranjanja in restavriranja kulturne dediščine, kjer se je naučila razlagati plasti snovi kot žive nosilce zgodovinskega in osebnega spomina. Njena dela niso le statične upodobitve, ampak prostori, kjer se srečata snov in spomin. V tem procesu tekstualni posegi služijo kot semantični katalizator – most, ki povezuje materializirano čustvo dela z osebno izkušnjo gledalca in vzpostavlja dialog o minljivosti in o tem, kar ostane, ko slika zbledi.

Kaj vidi tvoja duša, 2025, slika/stenski asemblaž, kombinirana tehnika na najdenem lesu (žica, akril, sgrafitto na kartonu, tekstil, oglje), 30 × 53 × 18 cm

CELESTINA VIČEVIĆ

NOTRANJE SONCE – ZLATO JEDRO

Cikel del Notranje sonce – zlato jedro predstavlja naše človeško središče, nevidno za oko, ki mu različne kulture dajejo različna imena, umetnica pa ga čuti kot notranje sonce – zlato jedro. Je vir, ki izžareva življenje, toplino in zavest; je najmanjše zrno, okoli katerega so zbrana vsa naša telesa – fizično, čustveno, intelektualno, energetsko itd. Sonce je izvor, zavest, notranji prostor in ravnovesje, tišina in harmonija. Je metafora za kraj, kjer preprosto si. Ustvarjalni proces je tu intuitivno gibanje skozi notranji prostor. Potreba po občutenju lastne osi in iskanju sebe se uresničuje skozi »materialno mišljenje«, kjer imajo lastnosti izbranih materialov in orodij

določeno inteligenco in odpirajo nove poglede in perspektive. Proces ustvarjanja je enako pomemben kot končna podoba, vključenost telesa, uma in duha je enakovredna in uravnotežena, saj je ustvarjena z analognimi tehnikami, kot sta globoki tisk in ročno vezenje. Risba črt z vezanjem – z iglo in nitjo na tkanini – je oblika meditacije v gibanju, ki zahteva drugačen način razmišljanja in gibanja. Igla se obnaša drugače kot svinčnik na papirju; roka jo drži drugače in riše z drugačnimi gibi. Vse poteka veliko počasneje, kar pušča dovolj časa za oblikovanje naslednjega risarskega potega, hkrati pa si prizadeva za popolno osredotočenost na to, kar se počne, in na sebe v tem procesu.

Notranje sonce – Zlato jedro, 2025, diptih, globoki tisk, porumenelo platno, nit, zlata folija, perforacije, skupaj približno 100 × 150 cm

NEVENA ŽIVIĆ

FINIS CORONAT OPUS, KO JE TOPLO, JE VROČE; KO JE HLADNO, JE ZIMA.

Nevena Živić definira umetnost kot iskanje prvinskega v nas. S prepletanjem slikarstva in vezenja poskuša svoje misli in čustva prenesti na platno in ustvariti svetove, ki gledalcu ponujajo mir in toplino, obogatiti vsakdanje življenje. Prvinskost začutimo prek poudarjanja primarnih in dopolnjevanja sekundarnih barv, ki prek motivov in konstrukcije slik pridobijo fauvistične kvalitete.

S slik veje odmev Matissovih interierjev, uresničuje zadan cilj po vizualizaciji topline. Ročno vezenje umetniška dela dodatno situira v občutek esencialnosti in domačnosti videnega. Toplina niti, časovna investicija in nepričakovana kombinacija geometričnega ter nepravilnega, ustvari znotraj del prijetno tenzijo, kontradiktornost, ki se popolnoma dopolnjuje in diha.

Ko je toplo, je vroče; ko je hladno, je zima, 2025, diptih, kombinirana tehnika, akril, platno, ročno vezenje z nitjo, 60 × 110 cm

ISTOG DUŠKO ŽORŽ

HME LJKE

Fotografije, posnete v dolini Savin leta 1965 je avtor našel v svojem arhivu in jih razvil s pomočjo sodobne tehnologije. Fotografije poudarjajo tradicionalno metodo pridelave hmelja.

Visokokontrastne fotografije do velike mere abstrahirajo kole in jih spremenijo le v geometrične sence na ozadju neba. Detajli se v smiselno podobo sestavijo v srednji fotografiji, ki predstavlja odmev preteklosti, delavskega razreda in ljudske kulture.

»Hmeljke«, 1965, triptih, fotografija, papir,
24 × 24 cm (2 kosa), 22 × 22 cm (1 kos)

Ivna Bruck (1979, Reka). Diplomirala je na Akademiji uporabnih umetnosti Univerze na Reki, smer grafika, v razredu Maje Franković. Svoja dela je razstavljala na samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini. Izpostaviti je treba dve samostojni razstavi: »Otisci impresija« v galeriji Laurus v Lovranu (2023) in »Između htjenja i snoviđenja« v galeriji Fontikus v Grožnjanu (2022). Je prejemnica

prve nagrade v kategoriji slikarstvo na natečaju Istria Nobilissima 2022. V svojem delu raziskuje vsebine nezavednega in podzvestnega skozi vizualne elemente, pri čemer se prepušča intuiciji in instinktu. Iluzije, sanje, vizije in spomini se spontano menjavajo na slikarski površini in ustvarjajo iskrena doživetja tistega, kar ni mogoče opredeliti. Je članica HDLU Rijeka. Živi in dela med Reko in Lovranom.

Lea Čeč (1979, Reka). Izobrazba: likovna umetnost, Akademija uporabnih umetnosti na Reki (2006). Kiparstvo, mentor Josip Diminić. Sodelovala je na številnih samostojnih in skupinskih razstavah, med drugim na 9. hrvaškem trienalu akvarela leta 2022. Nagrade: 2021, 2. mesto (2007, 1. mesto) na natečaju za umetnost in kulturo Istria Nobilissima. Od leta 2020 je članica mednarodnega spletnega umetniškega kolektiva Art čakula. Je članica HZSU (slikarka), HDLU in HDLU Rijeka. Živi in dela na Reki.

Ana Grubić (1976, Reka). Živi in dela na Reki. Diplomirala je na Filozofski fakulteti na Reki, na Oddelku za likovno umetnost, s poudarkom na grafiki, pod mentorstvom grafičnega umetnika Josipa Butkovića. Med študijem je izpopolnila tehniko globokega tiska, po diplomu pa je delala v Calcographic Studio v Sušaku. Od leta 2004 je članica Hrvaškega društva likovnih umetnikov Reka. Svojo umetniško kariero je začela s tradicionalnimi grafičnimi tehnikami, kasneje pa se je usmerila v digitalni tisk. V svojih novejših delih Ana Grubić uporablja interdisciplinarni pristop, pri čemer v svojih delih združuje grafiko, kiparstvo, instalacije in tekstilno umetnost. Raziskuje kompleksno razmerje med urbanim prostorom in naravo skozi dela, ki pričajo o odpornosti rastlinskega življenja, svet, ki priča o odpornosti betonskem okolju. Kombinira fotografijo s tehnikami ročnega šivanja, pri čemer uporablja niti, trakove in najdene predmete iz okolja, da ustvari vizualne zgodbe o subtilnih, a odpornih oblikah življenja, ki prodrejo skozi razpoke urbane

krajine. Novejša dela združujejo grafiko, kiparstvo, instalacije in tekstilno umetnost. Njena dela so bila razstavljena na samostojnih in skupinskih razstavah v Hrvaški in tujini.

Carry-Lee Hent (1991, Reka). Leta 2017 je diplomirala na Akademiji uporabnih umetnosti Univerze na Reki v programu MAP, z modulom Scenografski prostori za produkcijo »Where is Alice?«, pod mentorstvom Lare Badurine. Sodelovala je pri gledaliških produkcijah v HNK Ivan pl. Zajec in delala v oddelku za scenografijo in rekvizite pri filmih The Dark Tower, Jack Ryan 4 in Vikings: Valhalla, sezona 3. Razstavlja doma in v tujini na razstavah, kot so Let povrh slike – Potovanje v svobodo, 10. hrvaški triennale akvarela, 3. biennale risbe v Puli, Gradina no limit in letnih razstav HDLU Rijeka. Na 3. bienalu risbe v Puli je prejela častno omembo za kakovost svojega dela. Od leta 2020 je članica HDLU Rijeka. Ukvarja se predvsem s slikarstvom. Živi in dela na Reki.

Jadranka Hodanić (1952, Beograd). Leta 1961 se je preselila na Reko. Po končani srednji šoli (1971) je obiskovala tečaje risanja na Art Students League v New Yorku. Leta 1974 je diplomirala na dvoletnem korespondenčnem študiju tujih jezikov na Ekonomski fakulteti na Reki. Leta 1983 je diplomirala iz sociologije na Filozofski fakulteti v Zagrebu. Leta 1988 se je preselila v Calgary (Kanada), kjer je delala kot svetovalka priseljencem, leta 2003 pa je diplomirala iz slikarstva na Alberta College of Art & Design. Skoraj vsako poletje se je vračala v svojo »staro sosesko« in leta 2022. se je za stalno vrnila na Reko. Jadranka večinoma slika, riše in fotografira mediteranske motive. Imela je deset samostojnih razstav in sodelovala na številnih skupinskih razstavah v Hrvaški in Kanadi. Je članica HDLU Rijeka, Alberta Society of Artists in Visual Arts Alberta.

Silvana Konjevoda (1966, Reka). Diplomirala je na Pedagoški fakulteti na Reki, Oddelek za likovno umetnost – izbirni predmet: Grafika s tiskarstvom in uporabna grafika (prof. Josip Butković). Deluje kot slikarka in pedagoginja. Sodelovala je na številnih skupinskih razstavah in imela več samostojnih razstav. Za svoje umetniško in pedagoško delo je prejela številna priznanja in nagrade. Je članica Hrvaškega društva likovnih umetnikov Reka in Istrijskega društva likovnih umetnikov. Živi in dela na Reki.

Nina Lekić (1985, Postojna, Slovenija). Je državljanka Republike Hrvaške. Leta 2025 se je vpisala na podiplomski (doktorski) študij likovne umetnosti na Akademiji za likovno umetnost v Zagrebu. Leta 2011 je diplomirala na Akademiji uporabnih umetnosti na Reki, smer kiparstvo, in pridobila akademski naziv magister uporabne umetnosti. Svoje znanje in veščine je poglobljala na številnih tečajih in specializacijah, s poudarkom na sodobni umetnosti, oblikovanju in uporabi umetnosti v izobraževanju. Trenutno dela kot umetniška sodelavka na Oddelku za kiparstvo Akademije uporabnih umetnosti Univerze na Reki. Sodelovala je na številnih samostojnih in skupinskih razstavah, delavnicah in umetniških projektih doma in v tujini. Deluje na področju vizualne in uporabne umetnosti in je članica Hrvaškega društva likovnih umetnikov Reka (HDLU Rijeka).

Tatjana Masterl (1981, Reka). Diplomirala je na Akademiji uporabnih umetnosti na Reki in magistrirala na podiplomskem študiju na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Je članica Hrvaškega društva likovnih umetnikov na Reki in Hrvaškega društva likovnih umetnikov v Zagrebu. Sodelovala je na okoli dvajsetih skupinskih in samostojnih razstavah. Živi in dela na Reki.

Ivo Matošić (1979, Reka). Slikar in oblikovalec. Diplomiral na Šoli za uporabno umetnost in oblikovanje na Reki. Večkratni nagrajenec za slikarstvo in oblikovanje. Živi in dela na Reki.

Tea Paškov Vukojević (1974, Reka). Slikarka, kiparka, keramičarka in profesorica likovne umetnosti. Obiskovala je italijansko osnovno in srednjo šolo, diplomirala pa je iz kiparstva na Filozofski fakulteti na Reki v razredu kiparja Žarka Viočića. Do danes je imela osemnajst samostojnih razstav in sodelovala na številnih skupinskih razstavah v Hrvaški in tujini (mednarodne razstave v Perugii in Bariju v Italiji, Feldbachu v Avstriji in na bienalu v Trstu). Od leta 08 je članica HDLU Rijeka (Hrvaško društvo likovnih umetnikov Reka). Prejela je več kot 47 nagrad za slikarstvo, med drugim nagrade na likovnem natečaju Ex tempore v Piranu. Na natečaju Istria Nobilissima je kot ilustratorica ilustrirane zbirke zgodb »Grisignana« osvojila dve drugi nagradi, eno prvo nagrado in častno omembo. Zaposlena je kot učiteljica likovne umetnosti v italijanskih osnovnih šolah San Nicolò in Gelsi na Reki. Od leta 1999 vodi slikarski krožek

»Romolo Venucci« v italijanski skupnosti na Reki. Sodeluje tudi z nadarjenimi otroki iz Primorsko-goranskega okrožja v specializiranem umetniškem laboratoriju Liado.

Dajana Radoš (1982, Reka). Leta 2011 je diplomirala na Akademiji uporabnih umetnosti na Reki, kjer dela od leta 2014. Imela je 14 samostojnih razstav in sodelovala na več kot 115 mednarodnih razstavah (Erevan, Tajvan, Skopje, Romunija) ter prejela 11 nagrad. Živi in dela na Reki. Svoje izražanje razvija skozi grafiko, objekte in umetniške knjige, pri čemer raziskuje ontologijo medijev skozi procesualnost, preoblikovanje snovi pod vplivom časa in vizualizacijo sledov razpadanja.

Silvija Sikavica (1975, Reka). Umetniško izobraževanje je pridobila med letoma 1993 in 1998. Leta je študirala na Oddelku za likovno umetnost Filozofske fakultete na Reki (danes APURI/Akademija uporabnih umetnosti na Reki), kjer se je pod mentorstvom profesorice Maje Franković specializirala za grafiko, uspešno opravila vse zahtevane izpite in zaključila študijski program. Svojo poklicno pot je gradila več kot dve desetletji neprekinjenega dela na področju vizualnih umetnosti, s posebnim poudarkom na sakralnem slikarstvu, konservatorstvu in restavratorstvu. Njeno delo zaznamuje združevanje tehničnega znanja o materialih z raziskovanjem spomina in minljivosti.

Damir Šegota (1960, Reka). Diplomiral je iz kiparstva pri profesorju Josipu Diminiću na Univerzi na Reki in študiral na Accademia di Belle Arti di Venezia na oddelku za kiparstvo. Ukvarja se z ambientalnimi umetniškimi instalacijami, performans, dogodki, ready-made objekti, kiparstvom, grafičnim oblikovanjem in scenografijo. Med njegovimi najpomembnejšimi razstavami v zadnjih letih sta performans in umetniška instalacija v Sarajevu, kjer je gostoval na razstavi ART WAR umetnika Slavena Tolja, ter razstava dveh kiparskih del in ene umetniške instalacije v Muzeju moderne in sodobne umetnosti na Reki med predstavitvijo umetniške scene Reke, ki sta jo kurirala Slaven Tolj in Branko Cerovac. Ambientna instalacija in performans v Muzeju moderne in sodobne umetnosti na Reki z naslovom Dobrodošli, ambientna instalacija in performans v Muzeju mesta Reka z naslovom Dobrodošli 2, ambientna instalacija in performans v Grafični knjižnici

Reka z naslovom Dobrodošli 3, performans in samostojna razstava v galeriji Flora v Dubrovniku. Je ustanovitelj in soustanovitelj več formalnih in neformalnih umetniških skupin, avtor samostojnih razstav in udeleženec skupinskih razstav. Je tudi avtor številnih projektov. Dolgo časa je bil direktor Šole za uporabno umetnost na Reki (upokojil se je leta 2025). Je predsednik Hrvaškega društva likovnih umetnikov Reka (HDLU Rijeka) in predsednik upravnega odbora Muzeja moderne in sodobne umetnosti na Reki.

Miljenka Šepić (1955, Opatija). Diplomirala je leta 1978 na Oddelku za likovno umetnost Pedagoške akademije na Reki. Diplomirala je iz slikarstva pri prof. Caramels Zottija na Accademia di Belle Arti, Benetke, leta 1985. Strokovno se je izpopolnjevala na Staatliche Akademie der Bildenden Künste v Stuttgartu (1987/88). Od leta 1985 je članica HZSU. Samostojno razstavlja od 1981 in je dobitnica mnogih mednarodnih nagrad za slikarstvo. Razstavljala je na več kot 60 samostojnih in več kot 400 skupinskih in žiriranih razstavah doma in drugod. Od 2005 dela na slikarskem projektu Zemlja, ogenj, voda, zrak – likovno raziskovanje enegije barve v odnosu z energijo narave, cikel slik in risb predstavljen v 2009 v MMSU Reka. Sledi ciklus Drevo od 2010 do 2015. Cikli slik Travniki so bili predstavljeni na samostojni razstavi »Miljenka« na Reki, v Opatiji in Labinu. Od 2016 do 2026 dela na slikarskem projektu Drevesa senc in travniki, nadaljevanje raziskovanja barv in narave. Živi in dela v Opatiji.

Celestina Vičević (1976, Reka). Deluje na področju grafike, umetniških knjig in risbe. H grafiki pristopa skozi razširjeno pojmovanje grafičnega medija – ukvarja se z grafičnimi objekti, umetniškimi knjigami, instalacijami in okolji. Svoje umetniško raziskovanje opisuje kot razmišljanje v materialih (materialno razmišljanje, P. Carter) in meditacijo v gibanju. V svojem umetniškem in pedagoškem delu uporablja znanje, metode in tehnike s področja joge. Leta 2000 je diplomirala iz umetnostne vzgoje na Oddelku za likovno umetnost Filozofske fakultete Univerze na Reki na področju grafike (prof. J. Butković). Leta 2015 je doktorirala na Akademiji za likovno umetnost Univerze v Zagrebu na področju grafike (pod mentorstvom prof. N. Arbanasa in prof. V. Turkovića). Deluje na Akademiji uporabnih umetnosti Univerze na Reki kot izredna profesorica.

Nevena Živić (1990, Sombor). Odraščala je v Baranji. Leta 2009 je diplomirala na Šoli za tekstil, oblikovanje in uporabno umetnost v Osijeku. Magistrski študij je zaključila na Akademiji uporabnih umetnosti Univerze na Reki leta 2016 na področju slikarstva (pod mentorstvom prof. Antona Vrlića in Berislava Valuška, »Igra barvnih polj – simbolika barve«). Istega leta je opravila dodatne psihološke in pedagoške predmete na Filozofski fakulteti na Reki. Leta 2019 je zaključila program strokovnega usposabljanja v Mestnem lutkovnem gledališču Reka. Do danes je imela več samostojnih razstav in sodelovala na skupinskih razstavah in projektih. Od leta 2020 je članica Hrvaškega društva likovnih umetnikov Reka in Creative Industry Europe. Deluje kot samostojna restavratorica na različnih projektih. Živi in dela na Reki. Je pobudnica projekta »Waking up/ Buđenje«. V zadnjih letih se posveča slikarstvu in vizualnemu izražanju ter aktivno razstavlja. Samostojne razstave: Reka 2023, Karlovac, Lovran, Reka, Omišalj, Rab, Crikvenica, Črna gora 2024, Zaprešić, Kastav, Daruvar, Vrbovec 2025.

Istog Duško Žorž (1947, Reka). Izobraževanje na področju fotografije je zaključil na Reki, kjer je skupaj z očetom Bogomirjem izpopolnjeval svoje znanje v družinskem fotografskem studiu Foto Belveder na Reki. Že leta 1962 je kot član kluba Color photo v Zagrebu razstavil svojo prvo fotografijo. Poleg dela v foto studiu svoje delo aktivno razstavlja na razstavah umetniške fotografije. Leta 1990 je postal član Hrvaškega društva likovnih umetnikov na Reki. Do danes je imel več kot 45 samostojnih razstav v Hrvaški in tujini ter sodeloval na več kot štiristo skupinskih razstavah. Za svoje umetniško delo je prejel številne nagrade, za aktivno delo v fotografskem klubu in poučevanje fotografije v Skupnosti tehnične kulture pa bronaste, srebrne in zlate plakete. Njegove fotografije so bile objavljene v številnih strokovnih publikacijah, knjigah, katalogih in brošurah. Poleg fotografije se aktivno ukvarja tudi s snemanjem dokumentarnih filmov. Pet let je delal kot snemalec za HTV, devet let pa je poučeval fotografijo kot praktični inštruktor na Naravoslovni in grafični šoli Reka. Redno sodeluje z muzeji in drugimi kulturnimi ustanovami na Reki.

Kolofon

Naslov kataloga: "Majhni premiki – izmenjalna razstava s HDLU Rijeka"
Galerija DLUM, Židovska ul. 10, Maribor, 3. 2.–27. 2. 2026
Izdajatelj: DLUM, Trg Leona Štuklja 2, Maribor
Založnik: DLUM, Maribor (zanj: Katja Majer)
Kuratorka razstave: Sara Nuša Golob Grabner

Razstavljajo: Ivna Bruck, Lea Čeč, Ana Grubić, Carry-Lee Hent,
Jadranka Hodanić, Silvana Konjevoda, Nina Lekić, Tatjana Masterl, Ivo
Matošić, Tea Paškov Vukojević, Dajana Radoš, Silvija Sikavica, Damir
Šegota, Miljenka Šepić, Celestina Vičević, Nevena Živić, Istog Duško
Žorž.

Oblikovanje in tehnično urejanje: Vojko Pogačar

Avtorji fotografij: arhivi umetnikov

Urednica: Sara Nuša Golob Grabner

Izid: Maribor, februar, 2026

Mestna občina
Maribor
Univerzitetno
mesto

KULTURNA ČETRT
židovska
CULTURAL QUARTER

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

73/76(083.824)(0.034.2)(497.4+497.5)

MAJHNI premiki – izmenjalna razstava s HDLU Rijeka [Elektron-
ski vir] : Galerija DLUM, Židovska ul. 10, Maribor, 3. 2.–27. 2. 2026 /
avtorica strokovnega besedila in kuratorica razstave Sara Nuša Golob
Grabner ; [avtorji del na razstavi Ivna Bruck ... [et al.] ; avtorji fotografij
arhivi umetnikov ; urednica Sara Nuša Golob Grabner]. - E-knjiga. -
Maribor : DLUM, 2026

Način dostopa (URL): <https://www.dlum.si/razstave>

ISBN 978-961-7255-15-7 (PDF)
COBISS.SI-ID 266640131

Sponzorji:

Sašo Gajšt s.p.

IVNA BRUCK, LEA ČEČ, ANA
GRUBIĆ, CARRY-LEE HENT,
JADRANKA HODANIĆ,
SILVANA KONJEVODA,
NINA LEKIĆ, TATJANA
MASTERL, IVO MATOŠIĆ,
TEA PAŠKOV VUKOJEVIĆ,
DAJANA RADOŠ, SILVIJA
SIKAVICA, DAMIR ŠEGOTA,
MILJENKA ŠEPIĆ, CELESTINA
VIČEVIĆ, NEVENA ŽIVIĆ,
ISTOG DUŠKO ŽORŽ.